

VIRTUOOS SLOT VAN DE GITAARSERIE 'ODE AAN DE VROUW'

DOOR CORNELIA DE HAAN

Stephanie Jones speelt haar favoriete stukken op 14 mei 2023 in de Waalse Kerk van Den Haag en dat levert een gevarieerd en virtuoos concert op waarmee de serie Ode aan de vrouw wordt afgesloten.

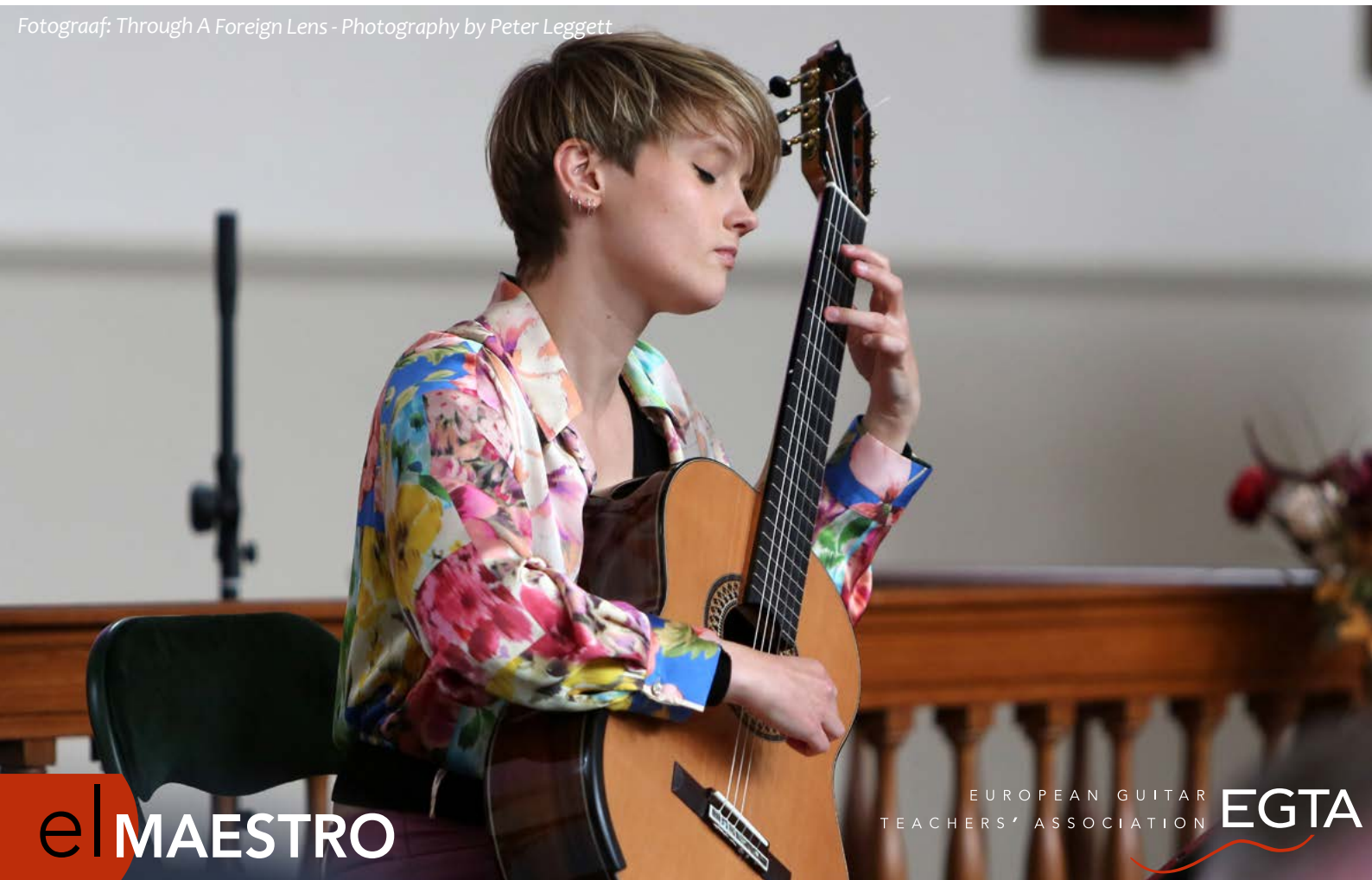
Ze was van plan geweest alleen muziek van hedendaagse vrouwelijke componisten te spelen, maar de stukken die zij voor haar aan het maken zijn, zijn nog niet voltooid. Daarom heeft Jones een programma

samengesteld van haar favoriete stukken, te beginnen met een Gavotte en een Gigue (uit BWV 1006a) van Bach.

Van de barok neemt ze ons mee naar Australië, haar thuisland.

Voordat ze aan de twee Australische stukken begint, laat ze het publiek een aantal foto's zien op haar tablet. De eerste foto is die van een zwarte kaketoer. Aangezien kaketoer een partner voor het leven kiezen – de tweede foto laat dan ook twee zwarte kaketoer zien – vroeg componist Richard Charlton zich af wat er aan de hand was toen hij er eentje alleen zag vliegen.

Fotograaf: Through A Foreign Lens - Photography by Peter Leggett

Fotograaf: Through A Foreign Lens - Photography by Peter Leggett

“Vandaar dat Black Cockatoo Flying alone... wat melancholisch is,” zegt Jones. Om dan nog toe te voegen: *“maar het eindigt in majeur.”* Het tweede stuk is Blackwattle Caprices van Ross Edwards, genoemd naar Blackwattle Bay in Sydney en ook daar zien we een aantal foto’s van.

De Fantasy on the theme of Ukrainian folk song ‘Oh in the cherry orchard’, vond Stephanie Jones op Instagram. Ze vroeg de componist Rotislav Golubov of ze het zou mogen spelen. Hij wilde het haar graag direct geven, zei hij, maar het stuk stond op zijn computer die in Oekraïne was achtergebleven. Op basis van zijn opnames heeft hij het opnieuw voor haar opgeschreven.

Zondermeer virtuoos is Cielo abierto, het titelstuk van Jones’ derde cd Open sky. Het stuk van de Argentijn Quique Sinesi is kleurrijk en technisch uitdagend. Tijdens een indrukwekkend percussie-intermezzo waarbij Jones met haar rechterhand razendsnel zowat alle zijden van haar gitaar betrommelt, voert ze met haar linkerhand een serie hammer-on’s uit.

Tijdens de vier Estaciones Porteñas van Piazzolla die Stephanie Jones achter elkaar ten gehore brengt, gaan de remmen los en laat ze haar gitaar voluit klinken. Na het eerste stuk, Invierno porteño, kun je een speld horen vallen in de Waalse kerk, terwijl Jones de tijd neemt om haar linkerarm te stretchen en te ontspannen. Toeval of niet, tijdens Primavera

porteño zorgt de zon voor extra decor door plots door de zware bewolking heen te breken en voor een moment de kerk te verlichten. Na Verano porteño houdt het publiek het niet meer en wil al gaan klappen, maar Stephanie Jones gebaart 'nog één' en na Otoño porteño barst het applaus dan ook los.

Jones geniet van de akoestiek in de kerk en laat nog een paar glissando's horen om het publiek ervan mee te laten genieten. Dan sluit ze het concert swingend af met Felicidade van Jobim, gearrangeerd door Dyens.

De concertserie Ode aan de vrouw leverde drie heel uiteenlopende concerten op. Het was een boeiend seizoen en Laura Snowden die het openingsconcert van de serie gaf, is een van de componisten die een stuk voor Stephanie Jones aan het schrijven is. Wie weet zien we hen samen terug op het podium van de Waalse Kerk.

Het volgende concert is zondag 5 november en wordt gegeven door Anton Baranov. Het zal in het teken staan van de romantiek. Naast zijn klassieke gitaar brengt Baranov dan ook zijn romantische gitaar mee. Zie hier voor een voorproefje: [Tchaikovsky - Valse sentimentale door Anton Baranov.](#)